

I Nattens Sista Timma

Nordman

Sitter du i mörkret
och sörjer det som var
så fastnar du i tiden
fast ingenting finns kvar

Du slår dig själv i bojor
som du smitt av bitterhet
och ingen tar sig in i
din värld av ensamhet.

Livet kan vara din vän,
först när du lever.
Ödet kan formas igen,
bojorna brytas än.
Döden ska komma till dig,
vem är förskonad?
Om du är nöjd eller ej
hämtar han dig ändå.

I nattens sista timma
när lågan flämtat till
då vaknar också döden
och frågar vad du vill.
Han väntar där i mörkret
som tätnar i ditt hus.
Befriar dig från skuggor
och blåser ut ditt ljus.

Livet är bara ett lån,
du är en låga,
var den än kommer ifrån
tändes den dock för dig.
Håll den så länge du kan,
livet är att våga.
Bara en gnista som brann,
var ändå ljus för mig.

Vad finns kvar av det
du hade då i en tid
som inte längre finns.
Väntar livet i det stora blå,
när du vågat lämna allt du minns?

Livet är bara ett lån,
du är en låga,
var den än kommer ifrån
tändes den dock för dig.
Håll den så länge du kan,
livet är att våga.
Bara en gnista som brann,
var ändå ljus för mig.